

Ο Αγ. Ιλαρίων

του Χριστόδουλου Παχουλίδη

Ένα από τα πολλά σεβάσματα προσκυνήματα που βρίσκονται σήμερα εις τα κατεχόμενα μέρη της μαρτυρικής μας πατρίδας, είναι και το προσκύνημα του Αγίου Ιλαρίωνα του Μεγάλου, που βρίσκεται μέσα στο ομώνυμο το κάστρο, νότια της πανέμορφης πόλης της Κερύνειας, σε μια από τις πιο απόκρημνες βουνοκορφές του Πενταδάκτυλου, εκεί που μόνο αγριοπούλια κτίζουν τις φωλιές τους.

Στο μέρος τούτο, ήλθε στα χρόνια του Μ. Κωνσταντίνου, από τα θεοβόδιαστα μέρη της Παλαιστίνης, όπου ζούσε ασκητική ζωή, ο Μέγας Ασκητής Ιλαρίων, ο μαθητής του Μ. Αντωνίου και επιστήθιος φίλος και διδάσκαλος του Αγίου Επιφανείου, Επίσκοπου Κωνσταντίας, απήλλαξε το μέρος τούτο που ήτο άντρον των πονηρών πνευμάτων και το έκανε τόπον ασκήσεως και πνευματικής ανατάσεως και παρέδωσε εδώ, μετά από ήντε χρόνια παραμονής, την άγια ψυχή του στον Κτίστη και Δημιουργό της.

Σ' αυτό το μέρος, που ασκήτηψε τα ύστερα του χρόνια ο Άγιος Ιλαρίων, κτίσθηκε από τους κατοπινούς μοναχούς μοναστήρι και ναός προς τιμή του, οκταγωνικός, στον τύπο του Ναού του Αντιφωνητού, βυζαντινού ρυθμού, που σήμερα είναι ερειπωμένος και περικλείεται στο ομώνυμο το κάστρο και μόνον διακρίνονται υπολείμματα τοιχογραφιών στην κόγχη του Ιερού Βήματος. Μεταγενέστερος Ασκητής με το ίδιο όνομα ασκήτηψε στο μέρος τούτο. Η Ορθόδοξη μας Εκκλησία γιορτάζει την μνήμη αμφοτέρων την 21 του Οκτωβρίου.

Κάθε χρόνο, ανήμερα της γιορτής του Αγίου Ιλαρίωνα, προσκυνητές πολλοί από

πόθο ιερό κινούμενοι, ανηφόριζαν τον φιδωτό το δρόμο που οδηγούσε στ' απόκρημνο το ομώνυμο το κάστρο και τις ψηλές καστρόπορτες διαβαίνοντας, βαδίζανε το μονοπάτι το στενό την υπαίθρια να φτάσουν λειτουργία στην ξέσκεπη του Αγίου Εκκλησία, το τάμα τους να φέρουν, να προσκυνήσουν την σεπτή πανάρχαια εικόνα, να πάρουνε τ' αντίδωρο απ' του σεβάσμιου λειτουργού το χέρι, κί ύστερα να βγουν να σεριανίσουνε στου κάστρου τις επάλξεις και να χαρούν την ομορφιά της φύσης, που απλόχερα ο Πανάγαθος Θεός στόλισε τα μέρη τούτα για απόλαυση του κάθε ανθρώπου.

Σήμερα το ασκητήριο του Αγίου Ιλαρίωνα στενάζει κάτω από το πέλμα του Τούρκου εισβολέα, όπως όλη της Κερύνειας η επαρχία και τα υπόλοιπα μέρη που μας άρπαξε ύπουλα του Τούρκου το χέρι τον μαύρον Ιούλη του 1974. Στα μέρη αυτά δεν ακούονται πια χαράς φωνές, παρά οι θρήνοι της αιώνιας Ρήγαινας της Κύπρου, της Κύπριας Μάνας, που τα παιδιά της πότισαν με το αγνό τους αίμα τα κυκλάμινα του Πενταδάκτυλου και άφησαν τα κορμιά τους, άταφα, να γενούν τροφή στ' αετοπούλια και στα κοράκια του άγριου τούτου βουνού, προασπίζοντας, προδομένα, την λευτεριά της Κύπρου μας.

Τότε θα πάψουν να ακούονται οι θρήνοι της Κυπρίας μάνας, όταν με την επιστροφή μας στο Χριστό, ακουστούν από Αυτόν οι προσευχές μας και οι πρεσβείες των Κυπρίων αγίων μας και διασκορπισθούν οι Τούρκοι εισβολείς σαν άλλα πνεύματα του